

Katoptris

Hanak, Hana

Undergraduate thesis / Završni rad

2019

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/um:nbn:hr:215:597309>

Rights / Prava: [In copyright / Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-04-27**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

Akademija likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu

završni rad na preddiplomskom studiju slikarstva

KATOPTRIS

Hana Hanak

akademska godina 2018./2019.

Naziv Katoptris izvela sam iz riječi *katoptrika* (grč. *katoptron ogledalo*) opt. nauka o odbijanju svjetlosti. Pitagorejci su smatrali kako katoptrički fenomeni (fenomeni koji se javljaju prilikom zrcaljenja ili refleksije) nastaju odbijanjem opsisa. Opsis ili vid proteže se sve do onoga što ga odbija ili zrcali i pitagorejci su te površine nazvali *boja*. Radovi su nastali nakon mog povratka s Erasmusa, gdje sam provela puno vremena putujući u brzim vlakovima i gledajući kroz prozor. Prozor je u trenutcima bio proziran, ali fokusirajući se na objekt prozor vidjela sam kako se vanjski pejzaž zrcali u njemu i tada je postao materičan.

Bilo mi je zanimljivo gledati kroz prozor, gledati prirodu kroz prozor, a onda mijenjati fokus na prirodu u prozoru. Tako sam razmišljala i pokušala kamerom uhvatiti pokret. Htjela sam zabilježiti te trenutke jer znam da više nikada neće biti ponovljeni. Više nikad neću ja (pa ni tko drugi) vidjeti taj bljesak boja kao tad. Uvijek će se nešto malo promijeniti. Putovala sam zato što se nisam osjećala prihvaćeno u gradu. Nisam znala jezik, nisam imala prijatelje i mir sam pronašla u putovanju. U tim trenutcima kad sam vani u pokretu, a zapravo sjedim u unutrašnjosti vlaka, aviona, auta ili broda osjećam mir. To su trenutci u kojima mogu samo razmišljati- ne marim ni za što drugo.

U svijetu koji se stalno mijenja, pokreće i giba- gdje su nam informacije udaljene jednim klikom miša (ili još brže putem smartphona) ponekad i ne stignemo vidjeti što se događa sa tim svjetom. Ljudska vrsta nikada nije bila 'naprednija' a Zemlja nikada nije bila ugroženija (klimatske promjene, izumiranje životinjskih vrsta, sječa šuma i požari). Uskoro će automatizacija če preuzeti neke mehaničke ljudske poslove (primjer za to u Hrvatskoj su elektroničke blagajne u trgovinama). Ljudi imaju sposobnost reflektiranja, interpretiranja realnosti i u svojim radovima pokušala sam reflektirat svoja unutrašnja razmišljanja koja su se događala u meni dok sam gledala kroz prozor.

Uvijek me zanimalo što čini apstraktnu sliku dobrom slikom. Čitajući Kandinskyja i njegovog ogleda o duhovnom u umjetnosti mislim da sam došla do nekih odgovora. Kandinsky govori o nutarnjoj potrebi stvaranja i dobro je djelo ono koje ima potpuni nutarnji život- dakle ja kad stvaram moram biti sto posto u tom trenutku. Zato se jedna linija može jako razlikovati od prividno iste linije na papiru. Ja želim svoje osjećaje i energiju prenijeti u nešto materijalno i opipljivo (u ovom slučaju to su slike). Od tri slike koje sam napravila za vrijeme drugog semestra na četvrtoj godini (prvi sam bila na erasmusu), središnja slika je najjača zato što sam uspjela stvarati jako intuitivno i stvari su iz mene izlazile prirodno dok sam sa druge dvije puno više pokušala racionalno odlučit što je dobro a što nije. Sa središnjom slikom bila sam iskrena i neopterećena.

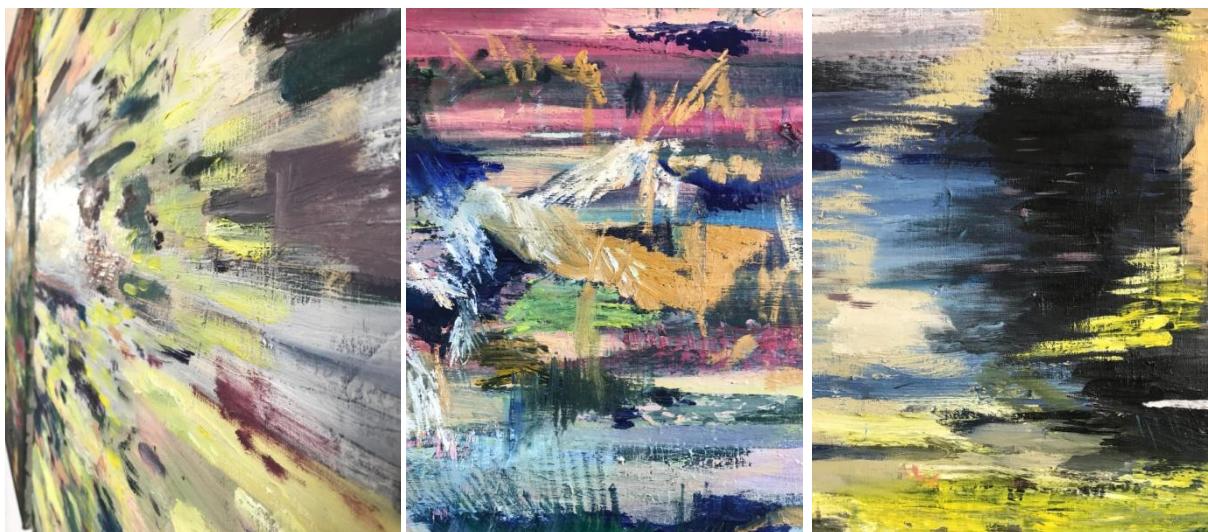
Odabrala sam tehniku ulje na platnu možda iz prkosa toga što se umjetničkim djelom danas može nazvati i svakidašnji predmet (kako je Duchamp pomaknuo granice umjetnosti iz vizualnog u cerebralno) dok se ova tehnika ipak najviše veže za stare majstore koji su bili strpljivi u stvaranju i čekali da se uljena boja osuši sloj po sloj. Ulje kao tehnika pruža mi mogućnosti miješanja slojeva boja i dug rad na slici. Oduvijek me privlačila boja kao i njezino psihološko djelovanje tako da ona i kompozicija (koja je većinom dijagonalna kako bi naglasila kretanje) čine glavninu mojih slika. Koristim ju obilno u kontrastu s lazurnim premazima.

U završni rad uvrstila sam i crteže s Erasmusa koji su nježni i u kontrastu sa slikama. Crteži su refleksije osjećaja i putovanja koje sam imala tada.

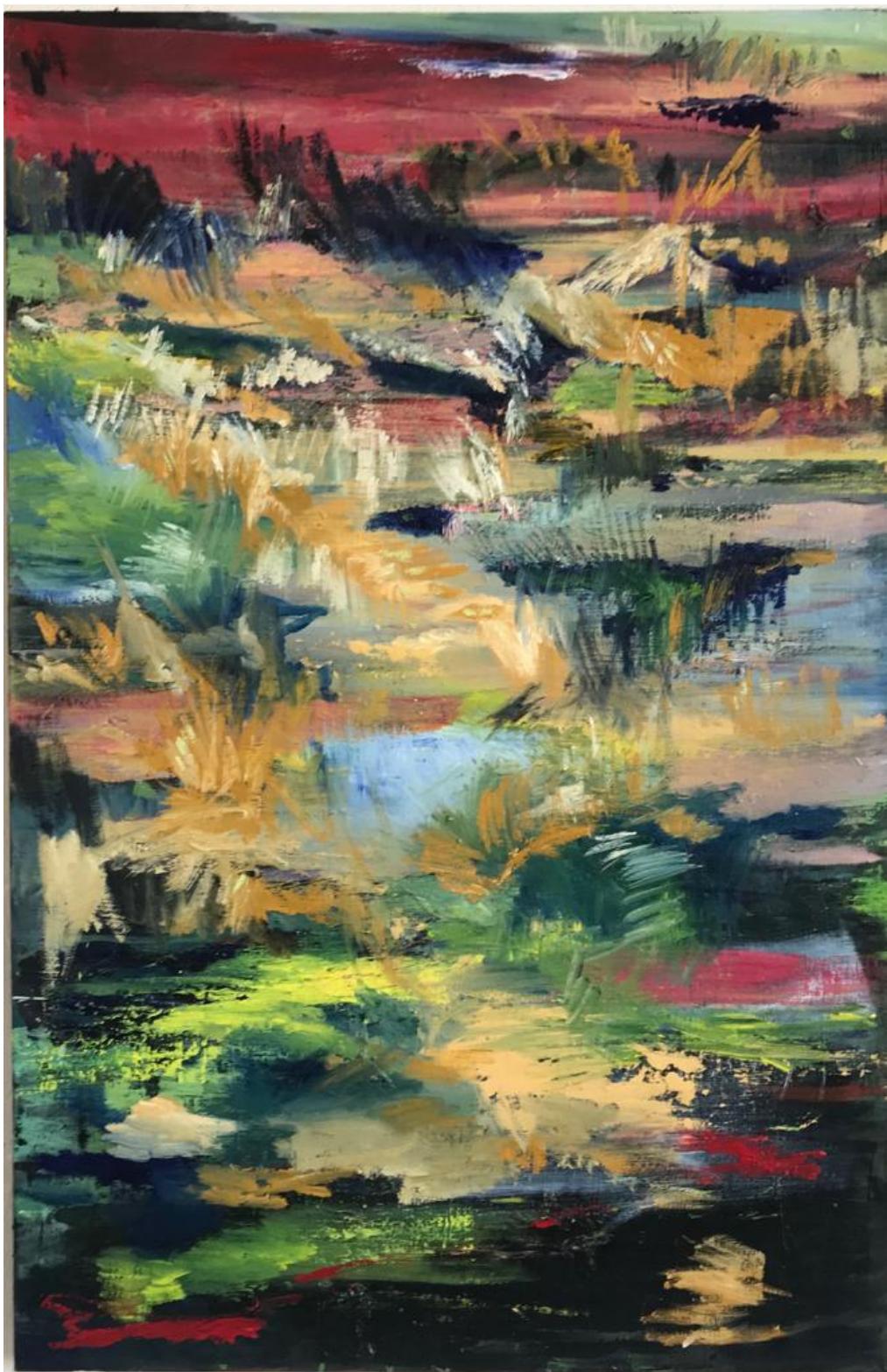

Katoptris, triptih 80 x 136 cm

ulje na platnu

detalj

Memorija

kemijska i alkohol na papiru